

[Kolbjørn.]

under Krigen. Saa meget nødvendigere er det nu at sikre den retfærdigst mulige Fordeling af de Varer, der efterhaanden kommer frem. Umiddelbart efter Krigen opstillede De samvirkende Fagforbund paa de danske fagorganiserede Arbejders Vegne bl. a. det Programkrav, at der skulde gennemføres en Rationering paa alle livsvigtige Forbrugsvarer under en saadan Form, at der først og fremmest skulde tages Hensyn til den Mangel paa Beklædning, Linned, Fodtøj o. lign., som er raadende hos Arbejdere og Smaakaarsfolk som Følge af disse Befolkningsgruppers manglende Købeevne under Krigen. Socialdemokratiet deler helt og fuldt det Synspunkt, som der her er givet Udtryk for. Det er for os meget væsentligt, at Landets Forsyning med disse Varer saa hurtigt som muligt bringes i Vejret, og at Varerne fordeles efter Behov og ikke efter økonomisk Evne.

Det er vor Opfattelse, at den Tekstilordning, som vi har faaet fra den 20. Februar, ikke i enhver Henseende er fuldt effektiv, dels i sin Afgrænsning af Rationeringens Omfang og Kontrollen med dens Overholdelse, dels i Ordningen af Fortrinsretten. Der synes rundt om i Forretningerne at være et forholdsvis rigeligt Udbud af mærkefri Konfektionsvarer. Hvorvidt det skyldes, at der gaas særlig lempeligt frem med Hensyn til den Mærkning, som er paabudt i Handelsministeriets Bestemmelser af 2. Oktober i Fjor, eller at de Varer maaske ikke er det, man faar Indtryk af, eller det skyldes andre Aarsager, er jeg ikke i Stand til at afgøre. Det er imidlertid saadan, at denne Rationeringsordning adskiller sig fra andre Rationeringer derved, at Mærkerne ikke skal følge Varen. I Almindelighed er det saaledes, at Rationeringsmærkerne skal gaa bagud fra Detaillist til Grossist og dermed være bestemmende for de fortsatte Indkøb. Noget saadant er ikke fastsat her, og selv om der naturligvis ikke er Tvivl om, at det store Flertal af de handlende loyalt overholder Lovens Bestemmelser, er der jo Tale om et saa vigtigt Omraade, at der her som paa tilsvarende Felter er Brug for en vis Kontrol. Det vil ogsaa være saadan, at hvis man gennemfører denne Ordning: at lade Varernes fortsatte Levering være afhængig af Mærkerne, vil man skabe en mere effektiv Konkurrence. Der er i Handelsministeriets Cirkulære af 15. Februar stillet i Udsigt, at man eventuelt senere vil ændre Rationeringsordningen saaledes, at Mærkeafleveringen skal danne Grundlag for de paagældende næringsdrivendes Adgang til

Køb af rationerede Varer. Jeg vil gerne spørge den højtærede Handelsminister, om disse Overvejelser har givet noget Resultat.

Der er dernæst det Spørgsmaal, om det er de rigtige Varer, der produceres, og om Afgrænsningen mellem de Varer, der mærkes med et enkelt K og forbeholdes den Gruppe, som har faaet en Fortrinsret, og de Varer, der mærkes med 2 K'er og i Almindelighed kan udleveres til Forbrugere, som har Rationeringsmærker i Behold, er den rigtige. Man har henledt min Opmærksomhed paa, at der ikke synes at være nogen særlig efterspørgsel efter de Standardvarer, som fremstilles. Der er utvivlsomt Tale om en Vare, der i sig selv ikke koster noget stort Beløb, men i Betragtning af, at det er et Stof, som kun indeholder 17 pCt. Uld, ser de fleste Forbrugere vist saadan paa det, at det i Virkeligheden er en dyr Vare, og foretrækker at faa den lidt bedre Kvalitet. Det er vor Opfattelse, at det fortjener Overvejelse, om ikke Produktionen af dette billige Stof burde indskrænkes væsentligt og Hovedparten af Produktionen derefter skulde koncentreres om Stof af en lidt bedre Kvalitet. For at undgaa, at denne Forskydning i Produktionen medfører store Prisstigninger paa det færdige Stof, vil det formentlig være rimeligt at begrænse den Meravance, som vil opstaa i de forskellige Led i Produktion og Omsætning ved, at Metervarenes Pris stiger. Det er vor Opfattelse, at samtidig med at Produktionen af de bedre Metervarer forøges, vilde det være rimeligt at fastslaa, at ogsaa disse Varer K-mærkes, altsaa forbeholdes Personer med Indtægter stort set som fastsat for Medlemskab i statsanerkendte Sygekasser. Jeg er klar over, at der i Ordningen paa disse Felter indgaar et vist Hensyn til Beskæftigelsen i Skrædderfaget, men her er at tage i Betragtning, at Forsyningerne med dyre engelske Stoffer vel efterhaanden er ved at blive bedre, og dernæst, at Fortrinsretten dog omfatter en saa stor Del af Befolkningen, at Skrædderne mellem deres Kunder sikkert ogsaa har mange, som har Ret til at købe de med eet K mærkede Varer.

Det er dernæst vor Opfattelse, at man maaske burde se paa, om der ikke burde kræves et mindre Antal Rationeringsmærker for Varerne af Maksimalstoffer. Det er dog vel tvivlsomt, om det er rimeligt, at disse forholdsvis daarlige Varer skal kræve det samme i Rationeringsmærker som de bedre, uanset at de formentlig kun holder en meget kortere Tid.

Det er altsaa vor Opfattelse, at den